

**ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต**
**Attitudes, Motivation, and English Learning Behavior
of Phuket Rajabhat University Students**

ศุภิกา นิรัติศัย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

*Email : supika_mew@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสามปัจจัย คือ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ (3) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อันได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตชั้นปีที่ 1 จำนวน 473 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัย คือ ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า (1) ระดับทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอกโดยรวมของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีระดับสูง และระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (2) จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสามปัจจัยสรุปได้ว่า คู่ปัจจัยจำนวน 3 คู่ มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ส่วนอีก 3 คู่ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และ (3) จากการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว คือ ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป ร่วมกัน โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุพบว่า มีเพียงปัจจัยทัศนคติเท่านั้นที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ $p < .01$ ส่วนอีก 3 ปัจจัย มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน แต่อย่างไม่มีนัยสำคัญ

คำสำคัญ : ทัศนคติ แรงจูงใจ พฤติกรรมการเรียน

Abstract

This research aims at 1) exploring the levels of attitudes, motivation, and English learning behavior, 2) analyzing the relations among three factors such as attitudes, motivation, and learning behavior, and 3) examining such factors affecting students' academic achievement of English for Communication course. Research samples were 473 first-year students of Phuket Rajabhat University. The instruments used for data gathering were the questionnaire, semi-structured questionnaire, and English for General Communication examination. Research findings were as follows: 1) the students' attitudes, internal and external motivations were at a high level while their learning behavior was at a moderate level, 2) when analyzing the relations among three factors, it was found that the relations between attitudes and motivation were at a highest level whereas that between internal and external motivations were at a lowest level, and 3) when examining all three independent variables by means of Multiple Regression Analysis, it was found that only attitudes significantly influenced students' achievement at $p < .01$, and the other 3 factors insignificantly influenced students' achievement.

Keywords : Attitudes; Motivation; Behavior

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาราชการในหลายประเทศทั่วโลก และยังเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกันในหลากหลายสาขาอาชีพไม่ว่าจะเป็น การค้าระหว่างประเทศ การธนาคาร อุตสาหกรรม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การบันเทิง และการศึกษา (Crytal, 1997) นอกจากนี้ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเป็นทางการ ในปี พ.ศ. 2558 ทำให้ภาษาอังกฤษเพิ่มบทบาทความสำคัญมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศสมาชิก สำหรับประเทศไทยในฐานะหนึ่งประเทศสมาชิกจำเป็นต้องเร่งส่งเสริมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนในประเทศเพื่อเพิ่มโอกาสการว่างงานและการแข่งขันในตลาดแรงงาน โดยเฉพาะนักศึกษาหรือบัณฑิตซึ่งเป็นกลุ่มประชากรหลักที่จะออกไปสู่ตลาดแรงงานในอนาคต

เมื่อกล่าวถึงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยเทียบกับประชากรในภูมิภาคอื่นๆหรือแม้แต่กลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกันพบว่าอยู่ในระดับที่ต่ำมาก และต่ำกว่าประเทศอินโดนีเซียและเวียดนามซึ่งเป็นประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ในขณะที่ประชากรสิงคโปร์มีระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษสูงสุดรองลงมาคือฟิลิปปินส์และมาเลเซีย ตามลำดับ ทั้งนี้ การจัดอันดับดังกล่าวพิจารณาจากรายงานผลดัชนีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ หรือ EF English Proficiency Index (EF EPI, 2013) ของสถาบันสอนภาษา Education First (EF) ซึ่งจัดอันดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของแต่ละประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ จากการเปรียบเทียบผลการสอบ TOEFL ของบัณฑิตในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า บัณฑิตจากประเทศสิงคโปร์และฟิลิปปินส์มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 550 คะแนน ในขณะที่บัณฑิตจากประเทศมาเลเซียอินโดนีเซีย พม่า เวียดนาม และกัมพูชามีผลคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 500 คะแนน ส่วนบัณฑิตจากประเทศไทยและลาวมีผลคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 500 คะแนน (กิตติ ประเสริฐสุข, 2555)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคต โดยมีมหาวิทยาลัยได้จัดให้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปเป็นวิชาบังคับเรียนของนักศึกษาทุกสาขาเพื่อกระตุ้นและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

โดยรายวิชาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน สามารถสร้างรูปแบบประโยคในแต่ละสถานการณ์ที่กำหนด รวมถึงทบทวนความเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ อย่างไรก็ตาม จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษดังกล่าวของนักศึกษาในปีการศึกษา 2556 พบว่า อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 56.40 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (80-100 คะแนน = 2.6%, 75-79 คะแนน = 3.7%, 70-74 คะแนน = 6.5%, 65-69 คะแนน = 9.6%, 60-64 คะแนน = 16.1%, 55-59 คะแนน = 19.9%, 50-54 คะแนน = 24.3% และต่ำกว่า 50 คะแนน = 11.8%) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือนักศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนรายวิชานี้ ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตให้ความสำคัญและมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่แตกต่างกันอาจมีผลจากหลายปัจจัย โดยนักวิจัยหลายท่าน ไม่ว่าจะเป็น มิตร ังวณกุล (2540) John & Ehow (2011) Walberg (1989) และ Watcharajinda (2009) ได้อธิบายถึงสาเหตุผลการเรียนต่ำของผู้เรียนว่าเกิดจากปัจจัยด้านการเรียนการสอน เช่น การขาดความพร้อมในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ตัวผู้สอน ตำราเรียน นอกจากนี้ นุชนาฏ วรยศศรี (2544) และ Srikrai (2008) ยังได้เสริมว่า นอกจากปัจจัยด้านการเรียนการสอนแล้ว ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน เช่น ทักษะคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน ถือเป็นอีกปัจจัยหลักที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Gardner (1975) กล่าวว่า ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียนมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ellis (1994) and Oller, et al. (1977) ที่มองว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาเกิดจากทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษา เจ้าของภาษา และค่านิยมทางสังคมต่อภาษานั้น อาจสรุปได้ว่างานวิจัยดังกล่าวข้างต้นต่างเห็นพ้องว่า ปัจจัยด้านทัศนคติมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียน

นอกจากปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียนแล้ว ปัจจัยด้านแรงจูงใจยังส่งอิทธิพลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเช่นกัน ดังตัวอย่างงานวิจัยของ Reimann (2001) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจถือเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความสำเร็จในการเรียนภาษา เนื่องจากแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงบันดาลใจในการบรรลุผลสำเร็จ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Sprat et al. (2005) ที่อธิบายว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนภาษา คำกล่าวดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Broussard & Garrison (2004) และ Nuchnoi (2006) ซึ่งอภิปรายว่า ผู้เรียนที่มีระดับแรงจูงใจสูงในการเรียนภาษาอังกฤษจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน แรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน (เกิดจากการกระตุ้นภายในของบุคคลโดยอาจจะเกิดจากความเชื่อ ความสนใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง) และแรงจูงใจภายนอก (การกระตุ้นที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก ไม่ว่าจะเป็นคะแนน รางวัล หรือปริญญาบัตร) (Petrides, 2006) จากงานวิจัยของ Yue (2012) และ Marina & Lurdes เผยให้เห็นว่า แรงจูงใจทั้งสองประเภนี้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตาม ระดับความแตกต่างและทิศทางของอิทธิพลที่ทั้งสองปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังคงไม่ชัดเจน

ปัจจัยด้านพฤติกรรมของผู้เรียนถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยงานวิจัยของ Oxford (1990), O' Malley (1987) และ Wu (2008) ได้ศึกษาบทบาทพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียน และได้ผลสรุปตรงกันว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการบรรลุเป้าหมายในการเรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเกิดจากการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ และเลือกพฤติกรรมเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมต่อตนเอง (O' Malley, 1987) ในขณะที่งานวิจัยของ Wu (2008) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ เนื่องจากมีกลวิธีการเรียน เช่น การวางแผนการเรียนรู้ การพูดคุยกับเจ้าของภาษา และหมั่นทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ

จากความสำคัญของปัจจัยดังกล่าวข้างต้นที่มีผลต่อระดับผลการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาระดับทัศนคติแรงจูงใจ (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และอิทธิพลของปัจจัยด้านทัศนคติ แรงจูงใจ (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมของผู้เรียน ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสามปัจจัย คือ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ชั้นปีที่ 1 อันได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ

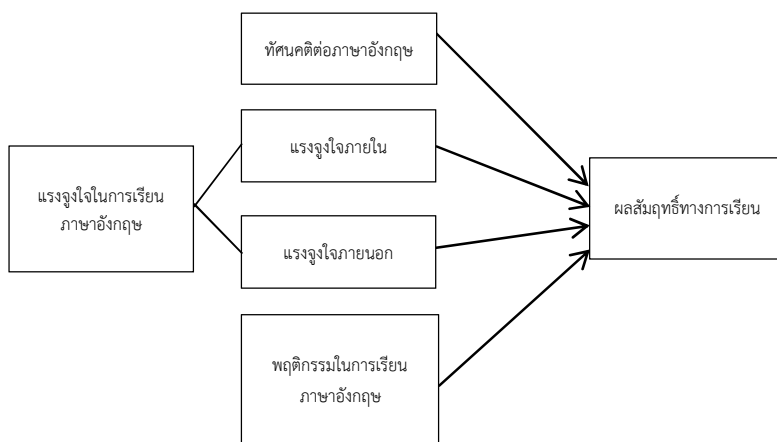
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยนี้นำไปสู่ความเข้าใจถึงระดับทัศนคติ แรงจูงใจ (แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตชั้นปีที่ 1 อีกทั้ง เข้าใจระดับอิทธิพลของทั้งสามปัจจัย อันได้แก่ ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ที่มีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ผลการวิจัยดังกล่าวยังเป็นประโยชน์ทั้งต่อนักศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหมวดศึกษาทั่วไป และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในการพัฒนาและปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ผู้วิจัยกำหนดความสัมพันธ์ตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป ในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 3,080 คน จาก 5 คณะที่เปิดสอน ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร

สำหรับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแบบของ Yamane (1973) และค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มอยู่ที่ระดับ 0.05 โดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$
$$= 355$$

โดย n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (0.05)

จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรข้างต้น สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป ในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 473 คน ซึ่งมากกว่าจำนวนขั้นต่ำที่ได้จากการคำนวณตามแบบ Yamane หลังจากนั้นผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของแต่ละคณะ และทำการสุ่มอย่างง่ายตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย

คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	422	47
2. คณะครุศาสตร์	617	104
3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	853	102
4. คณะวิทยาการจัดการ	1045	166
5. คณะเทคโนโลยีการเกษตร	143	54

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ 1. ข้อสอบและใบงานที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2. แบบสอบถาม และ 3. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือตามหลักการที่ได้มาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ผ่านการตรวจสอบจากคณาจารย์ที่สอนในรายวิชาดังกล่าวแล้ว และผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์รายวิชาโดยผู้เชี่ยวชาญ

2.2 แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียน และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้สอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ คณะ และสาขาที่เรียนในปัจจุบัน ประสบการณ์เรียนและเดินทางไปต่างประเทศ และประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 ทัศนคติของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 21 ข้อโดยข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษได้ปรับจากแบบสอบถามของ Gardner & Lambert (1972) และ Gardner (1985)

คำถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ดังนี้

5 = เห็นด้วยอย่างมาก

4 = เห็นด้วยมาก

3 = เห็นด้วยปานกลาง

2 = เห็นด้วยน้อย

1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

0 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง / ไม่จำเป็น

ตอนที่ 3 แรงจูงใจของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษได้ปรับมาจาก Gardner & Lambert (1972) และ Gardner (1985)

คำถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ดังนี้

- 5 = เห็นด้วยอย่างมาก
- 4 = เห็นด้วยมาก
- 3 = เห็นด้วยปานกลาง
- 2 = เห็นด้วยน้อย
- 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด
- 0 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง / ไม่จำเป็น

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ หัวข้อนี้ประกอบไปด้วย 24 หัวข้อ ซึ่งเป็นพฤติกรรมทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามนี้ได้ปรับใช้มาจากแบบสอบถามของ เบ็ญฮานัน (2556) ซึ่งใช้ LASSI (Learning and Study Strategies for Language Learning) ซึ่งเป็นแนวคิดของ Clair E. Weinstein & David R. Palmer (1987)

คำถามมีมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ตามความถี่ของพฤติกรรม ดังนี้

- 5 = เป็นประจำ
- 4 = บ่อยครั้ง
- 3 = บางครั้ง
- 2 = น้อยครั้ง
- 1 = แทบจะไม่ปฏิบัติ
- 0 = ไม่เคยปฏิบัติ

การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ การตรวจสอบก่อนนำไปทดลองใช้ (pre-test) คือ การตรวจสอบความตรง (validity) และการตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นหลังจากการไปทดลองใช้คือ การตรวจสอบความเที่ยง

(reliability) (สุวิมล ติรกานนท์, 2548) ขั้นตอนในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือมีดังนี้

1. ความตรง (validity)

เพื่อให้เกิดความแม่นยำของเครื่องมือในการวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดผล คະแนนที่ได้จากเครื่องมือที่มีความตรงสูงสามารถบอกถึงสภาพที่แท้จริงและพยากรณ์ได้ถูกต้องแม่นยำ (สุวิมล ติรกานนท์, 2548)แบบสอบถามจึงต้องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องในด้านภาษา และเชิงเนื้อหา

ความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index – IOC) ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยวิธีดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index–IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ (pre-test) ผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญพบว่าทุกข้อคำถามผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2. ความเที่ยง (reliability)

แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทำการทดสอบ (pre-test) กับนักศึกษาราชภัฏภูเก็ตชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยให้นักศึกษาทดลองตอบแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็น

หลังจากนั้น จึงจะนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแต่ละตัวแปรควรมีค่า ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Hair, Black, Babin, Anderson, & Tatham, 2006; Nunnally, 1978) และค่า Corrected Item-Total Correlation ของแต่ละข้อคำถามควรมีค่า ตั้งแต่ 0.3 (Field, 2005) หากมีข้อคำถามใดทำให้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาต่ำกว่า 0.70 และมีค่า Corrected Item-Total Correlation ต่ำกว่า 0.3 ต้องทำการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ก็ต้องตัดข้อคำถามนั้นทิ้ง ทั้งนี้ จากการตรวจสอบความเที่ยงสำหรับข้อมูลทดลองใช้ (pre-test) จากผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลทดลองใช้ พบว่า ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่ามากกว่า 0.70 และค่า Corrected Item-Total Correlation ของแต่ละข้อคำถามมีค่ามากกว่า 0.3 ดังนั้น ผู้วิจัยไม่ได้ตัดข้อคำถามใด ๆ ออก จากการประมวลผลทางสถิติ พบว่าแบบสอบถามมีระดับความน่าเชื่อถือที่ระดับ .97

2.3 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)

แบบสัมภาษณ์มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมเชิงลึกเกี่ยวกับทัศนคติ แรงจูงใจ (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยมีข้อคำถามปลายเปิดขยายประเด็นที่ครอบคลุมใน แบบสอบถาม นอกจากนี้

การตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา (validity) ในแบบ สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยนำร่างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหา (validity) และได้ทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของ ผู้ทรงคุณวุฒิ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในภาคเรียนที่ 2 ระหว่าง เดือนพฤษภาคม ถึง มิถุนายน โดยนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 473 คน เตรียมพร้อม ตามห้องเรียนที่ทางผู้วิจัยจัดไว้ให้ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างและรับ แบบสอบถามด้วยตนเอง ก่อนที่กลุ่มตัวอย่างเริ่มทำแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการแจ้ง นักศึกษากลุ่มตัวอย่างถึงวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยการทำแบบสอบถามไม่มีเวลาจำกัด

3.2 การสัมภาษณ์นักศึกษา

หลังจากผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยติดต่อ สัมภาษณ์นักศึกษาจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนสอบในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงสุดในระดับ 80-100 คะแนน จำนวน 5 คน และกลุ่ม ตัวอย่างที่ได้คะแนนสอบในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่ำกว่า 50 คะแนน จำนวน 5 คนโดยกำหนดวันเวลานัดหมายที่แน่นอนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลา สัมภาษณ์ประมาณคนละ 15 นาที ผู้วิจัยจัดบันทึกและบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

4.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณได้จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม คำนวณค่าสถิติดังนี้

- ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้

วิเคราะห์ผลระดับทัศนคติ แรงจูงใจ (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Best (1970) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.49 – 5.00 หมายถึง ระดับสูงมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับสูง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับต่ำ

ค่าคะแนนเฉลี่ย 0.00 – 1.50 หมายถึง ระดับต่ำมาก

- ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง 3 ปัจจัย คือ ทัศนคติ แรงจูงใจ (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ชั้นปีที่ 1

การแปลความหมายระดับความสัมพันธ์ ใช้เกณฑ์การแปลค่าของ Ratner (2011)มีดังนี้

.70 – 1.00 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก

.30 – .70 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

.00 - .30 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันน้อย

- ค่าการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (multiple regression) เพื่อหาอิทธิพลของปัจจัยทั้งสาม อันได้แก่ ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมกรรมการเรียน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตัวแปรอิสระของการวิจัยในครั้งนี้แบ่งตัวแปรออกเป็น 2 กลุ่มตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยมีรายละเอียดของนิยามเชิงปฏิบัติการและการวัดตัวแปรดังนี้ ตัวแปรอิสระของงานวิจัยในครั้งนี้ คือ ปัจจัยทัศนคติ แรงจูงใจ (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ราชภัฏภูเก็ต ตัวแปรตามของการศึกษาค้างนี้ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

4.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยนำข้อมูลสัมภาษณ์วิเคราะห์และนำเสนอประกอบข้อมูลเชิงปริมาณในการตอบคำถามวิจัย

4. ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1: ระดับทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

จากข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2 ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาษาอังกฤษแสดงผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

ข้อ	ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ	X	SD	ระดับ
1	ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก	4.66	.58	สูงมาก
2	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามีมุมมองที่กว้างขึ้น	4.07	.73	สูง
3	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้เรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ ของเจ้าของภาษา	3.79	.83	สูง
4	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น	3.72	.88	สูง
5	ข้าพเจ้าอยากไปใช้ชีวิตในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก	3.37	1.31	ปานกลาง
6	ข้าพเจ้าอยากมีเพื่อนต่างชาติเพื่อช่วยฝึกฝนภาษาอังกฤษ	3.91	1.79	สูง
7	ข้าพเจ้ามีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.68	1.00	สูง
8	ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจหากได้ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	3.88	2.12	สูง
9	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจขึ้นเมื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ	3.82	1.04	สูง
10	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยให้ข้าพเจ้าพัฒนาตนเองไปสู่สังคมโลก	3.89	.95	สูง
11	ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น	4.19	.89	สูง

ตารางที่ 2 (ต่อ) ระดับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

ข้อ	ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ	X	SD	ระดับ
12	ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสก้าวหน้าในการศึกษา	4.22	.82	สูง
13	ภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้รับทุนการศึกษาต่อในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	3.49	1.18	ปานกลาง
14	ภาษาอังกฤษช่วยให้เข้าใจการใช้เทคโนโลยีประเภทต่างๆ เช่น การอ่านข้อมูลการติดตั้งอุปกรณ์	3.84	.97	สูง
15	ภาษาอังกฤษช่วยข้าพเจ้าในการหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต วารสารภาษาอังกฤษ	3.93	.90	สูง
16	ข้าพเจ้ารู้ข่าวสารที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้โดยผ่านภาษาอังกฤษ	3.28	1.21	ปานกลาง
17	ภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ แก่ข้าพเจ้า	3.86	.88	สูง
18	ภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเดินทางไปต่างประเทศได้สะดวกและง่ายขึ้น	3.89	1.00	สูง
19	ภาษาอังกฤษช่วยให้ได้รับความบันเทิงจากภาพยนตร์ นิตยสารหนังสือพิมพ์มากยิ่งขึ้น เป็นต้น	3.72	.98	สูง
20	ภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมความสำเร็จในการติดต่อค้าขายกับเจ้าของภาษาหรือคนจากประเทศอื่นๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	3.83	1.04	สูง
21	ภาษาอังกฤษช่วยให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา เป็นต้น	3.92	.96	สูง
ภาพรวม		3.86	.65	สูง

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัย พบว่าระดับทัศนคติโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทัศนคติ ข้อที่ 1 คือ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.66$) ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก ทัศนคติจำนวน 17 ข้อ (ข้อที่ 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 18, 19, 20 และ 21) ซึ่งเป็นข้อคำถามส่วนใหญ่ มีระดับทัศนคติอยู่ในระดับสูง และจำนวน 3 ข้อ มีระดับทัศนคติในระดับปานกลาง คือ ภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้รับทุนการศึกษาต่อในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ($\bar{x} = 3.49$, ข้อ 13) ข้าพเจ้าอยากไปใช้ชีวิตในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ($\bar{x} = 3.37$, ข้อ 5) และข้าพเจ้ารู้ข่าวสารที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้โดยผ่านภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.28$, ข้อ 16) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าทัศนคติเฉลี่ยต่ำที่สุด

เพื่อหาระดับแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อภาษาอังกฤษ ข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ของแบบสอบถามได้นำมาวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์สถิติแสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ที่ค่าเฉลี่ย 3.76 (S.D.=1.17) และเมื่อแบ่งข้อมูลแรงจูงใจออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อคำถามที่แสดงถึงระดับแรงจูงใจภายใน จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 1, 2, 3, 7, 8, 9, 13, 16, 17 และ 18) และข้อคำถามที่แสดงถึงระดับแรงจูงใจภายนอกจำนวน 10 ข้อ (ข้อ 4, 5, 6, 10, 11, 12, 14, 15, 19 และ 20) ผลวิจัยแสดงดังตารางที่ 3 และ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ระดับแรงจูงใจภายในต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	แรงจูงใจภายในต่อภาษาอังกฤษ	X	SD	ระดับ
1	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจวัฒนธรรมและประเพณีของเจ้าของภาษา	3.83	1.48	สูง
2	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจนิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษได้	3.56	.98	สูง
3	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มคนที่พูดภาษาอังกฤษได้	3.90	1.13	สูง
7	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจการดำเนินชีวิตและการใช้ชีวิตของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น	3.81	.91	สูง
8	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีเพื่อนต่างชาติ	3.37	1.08	ปานกลาง
9	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจคนต่างชาติและเรียนรู้คุณค่าและความเชื่อพวกเขาได้	3.64	1.70	สูง
13	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างและเป็นมิตรเช่นคนต่างชาติ	3.68	.96	สูง
16	ชาวอเมริกันและชาวอังกฤษ เป็นคนที่ใจดีและมีความสุข	3.47	.99	ปานกลาง
17	ข้าพเจ้ามีความสุขในการดูข่าวและภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	3.39	1.11	ปานกลาง
18	ข้าพเจ้ามีความสุขในการอ่านหนังสือ บทความ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารภาษาอังกฤษ	3.19	1.16	ปานกลาง
ภาพรวม		3.58	1.15	สูง

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับแรงจูงใจภายในของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจจำนวน 6 ข้อ จากทั้งหมด 10 ข้อ (ข้อที่ 1, 2, 3, 7, 9 และ 13) มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจภายในในระดับสูง โดยแรงจูงใจข้อที่ 3 คือ การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มคนที่พูดภาษาอังกฤษได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.90$) รองลงมาตามลำดับคือ การเรียน

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจวัฒนธรรมและประเพณีของเจ้าของภาษา ($\bar{x} = 3.83$, ข้อ 1) การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจการดำเนินชีวิตและการใช้ชีวิตของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 3.81$, ข้อ 7) การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างและเป็นมิตรเช่นคนต่างชาติ ($\bar{x} = 3.68$, ข้อ 13) การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าหาคนต่างชาติและเรียนรู้คุณค่าและความเชื่อพวกเขาได้ ($\bar{x} = 3.64$, ข้อ 9) และการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจนิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษได้ ($\bar{x} = 3.56$, ข้อ 2)

ส่วนอีก 4 ข้อ คือ ชาวอเมริกันและชาวอังกฤษ เป็นคนที่ใจดีและมีความสุข ($\bar{x} = 3.47$, ข้อ 16) ข้าพเจ้ามีความสุขในการดูข่าวและภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.39$, ข้อ 17) การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีเพื่อนต่างชาติ ($\bar{x} = 3.37$, ข้อ 8) และข้าพเจ้ามีความสุขในการอ่านหนังสือ บทความ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.19$, ข้อ 18) มีแรงจูงใจที่ระดับปานกลาง โดยข้อที่ 18 มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในต่ำที่สุด

ระดับแรงจูงใจภายนอกของนักศึกษาสามารถวิเคราะห์ได้จากข้อคำถามในแบบสอบถามจำนวน 10 ข้อ (ข้อ 4, 5, 6, 10, 11, 12, 14, 15, 19 และ 20) ผลวิจัยแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ระดับแรงจูงใจภายนอกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	แรงจูงใจภายนอกต่อภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
4	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าได้งานดีๆ ทำในอนาคต	4.10	.90	สูง
5	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าจะต้องการได้เกรดดี	4.15	.91	สูง
6	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรู้มากขึ้น	3.98	.95	สูง
10	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าจะได้รับการยอมรับมากขึ้นถ้ามีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ	3.87	2.14	สูง
11	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้าในการศึกษาต่อ	3.85	.96	สูง

ตารางที่ 4 (ต่อ) ระดับแรงจูงใจภายนอกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	แรงจูงใจภายนอกต่อภาษาอังกฤษ	X	SD	ระดับ
12	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าสามารถสืบค้นข้อมูลและสื่อต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษได้	3.88	.90	สูง
14	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะช่วยข้าพเจ้าเมื่อเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศ	3.94	2.12	สูง
15	การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะจะช่วยให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการเรียน	3.91	.90	สูง
19	ข้าพเจ้าขยันเรียนภาษาอังกฤษเพราะข้าพเจ้าอยากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี	3.73	1.05	สูง
20	ข้าพเจ้าขยันเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสาร	3.90	1.00	สูง
ภาพรวม		3.93	1.18	สูง

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับแรงจูงใจภายนอกของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.93$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจภายนอกในระดับสูงทั้งหมด โดยแรงจูงใจข้อที่ 5 คือ การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าจะต้องการได้เกรดดี ได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.15$) รองลงมา คือ การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าได้งานดี ทำในอนาคต ($\bar{x} = 4.10$, ข้อ 4) การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรู้มากขึ้น ($\bar{x} = 3.98$, ข้อ 6) การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะช่วยข้าพเจ้าเมื่อเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศ ($\bar{x} = 3.94$, ข้อ 14) การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะจะช่วยให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการเรียน ($\bar{x} = 3.91$, ข้อ 15) ข้าพเจ้าขยันเรียนภาษาอังกฤษเพราะเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 3.90$, ข้อ 20) การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าสามารถสืบค้นข้อมูลและสื่อต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษได้ ($\bar{x} = 3.88$, ข้อ 12) การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าได้รับการยอมรับมากขึ้นถ้ามีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ ได้ ($\bar{x} = 3.87$, ข้อ 10) การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะภาษาอังกฤษจะช่วยข้าพเจ้าในการศึกษาต่อ ($\bar{x} = 3.85$, ข้อ 11) และข้อคำถามที่ 19 คือ ข้าพเจ้าขยันเรียนภาษาอังกฤษเพราะข้าพเจ้าอยากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 3.73$)

แบบสอบถามตอนที่ 4 ใช้วิเคราะห์เพื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีต่อภาษาอังกฤษแสดงผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ระดับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ	X	SD	ระดับการใช้
1	ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ทำตารางอ่านหนังสือ ทำรายงานหรือทำการบ้านภาษาอังกฤษในแต่ละวันและได้ทำตามนั้น	2.84	1.22	ปานกลาง
2	ข้าพเจ้าฝึกฝนการอ่านและการเรียนภาษาอังกฤษ	2.81	1.25	ปานกลาง
3	ข้าพเจ้าเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น คำศัพท์ อ่านบทเรียนล่วงหน้า	2.73	1.17	ปานกลาง
4	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	3.30	1.06	ปานกลาง
5	ข้าพเจ้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง	3.91	.99	สูง
6	ข้าพเจ้าให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษในขณะที่อาจารย์สอน	3.77	.93	สูง
7	ข้าพเจ้าชอบนั่งใกล้ๆ เพื่อนที่ตั้งใจเรียน	3.68	1.05	สูง
8	ข้าพเจ้าจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน	3.35	1.01	ปานกลาง
9	ข้าพเจ้ามักตอบคำถามในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ	2.97	1.13	ปานกลาง
10	ข้าพเจ้าถามอาจารย์ในขณะที่เรียนทันทีเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษ	2.80	1.49	ปานกลาง
11	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน	2.59	1.28	ปานกลาง
12	ข้าพเจ้าทำการบ้านหรือทำรายงานภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	3.39	1.13	ปานกลาง
13	ข้าพเจ้าส่งการบ้านหรือรายงานภาษาอังกฤษตรงเวลาเสมอ	3.80	1.06	สูง
14	ข้าพเจ้าสรุปประเด็นภาษาอังกฤษที่อาจารย์สอนให้เป็นคำพูดตนเอง	3.02	1.23	ปานกลาง
15	ข้าพเจ้าจับกลุ่มทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ เมื่อใกล้สอบ	3.00	1.30	ปานกลาง
16	ข้าพเจ้าศึกษาหรือค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่อาจารย์สอน	2.94	1.33	ปานกลาง
17	ข้าพเจ้าเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ	2.28	1.48	ต่ำ
18	ข้าพเจ้าทุ่มเทให้กับการเรียนภาษาอังกฤษ	3.26	2.58	ปานกลาง
19	ข้าพเจ้าจดบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	3.19	1.17	ปานกลาง
20	ข้าพเจ้าฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษทั้งสี่ทักษะด้วยตนเอง	3.01	1.87	ปานกลาง
21	ข้าพเจ้าฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น CD หรือเครื่องเล่นเทป	2.16	1.38	ต่ำ
22	ข้าพเจ้าท่องกฎไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	2.63	1.30	ปานกลาง
23	ข้าพเจ้าหาเพื่อนที่เป็นชาวต่างชาติทางอินเทอร์เน็ตเพื่อฝึกใช้ทักษะภาษาอังกฤษ	2.49	1.48	ต่ำ
24	ข้าพเจ้านำความรู้ภาษาอังกฤษจากการเรียนไปฝึกฝนในชีวิตประจำวัน	3.24	1.23	ปานกลาง
ภาพรวม		3.08	.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 ผลที่ได้ พบว่า การใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พฤติกรรมการเรียนจำนวน 4 ข้อ จาก 24 ข้อ มีการใช้ในระดับสูง เรียงตามลำดับดังนี้ ข้าพเจ้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง ($\bar{x} = 3.91$, ข้อ 5) ข้าพเจ้าส่งการบ้านหรือรายงานภาษาอังกฤษตรงเวลาเสมอ ($\bar{x} = 3.80$, ข้อ 13) ข้าพเจ้าให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษในขณะที่อาจารย์สอน ($\bar{x} = 3.77$, ข้อ 6) และข้าพเจ้าชอบนั่งใกล้ๆ เพื่อนที่ตั้งใจเรียน ($\bar{x} = 3.68$, ข้อ 7) พฤติกรรมส่วนใหญ่จำนวน 17 ข้อ มีการใช้ในระดับปานกลาง (ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22 และ 24) ส่วนพฤติกรรมการเรียนอีก 3 ข้อที่เหลือ มีการใช้ในระดับต่ำ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ข้าพเจ้าหาเพื่อนที่เป็นชาวต่างชาติทางอินเทอร์เน็ตเพื่อฝึกใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.49$, ข้อ 23) ข้าพเจ้าเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.28$, ข้อ 17) และข้าพเจ้าฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น CD หรือ เครื่องเล่นเทป ($\bar{x} = 2.26$, ข้อ 21) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ผู้วิจัยทำการแยกข้อคำถามที่เป็นพฤติกรรมการเรียนภายนอกและภายในชั้นเรียนออกจากกัน โดยมีข้อคำถามที่เป็นพฤติกรรมเรียนภายในชั้นเรียนจำนวน 9 ข้อ คือ ข้อที่ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13 ส่วนข้อคำถามที่เหลือเป็นลักษณะพฤติกรรมการเรียนภายนอกชั้นเรียนทั้งสิ้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษทั้งสองรูปแบบ พบว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยการใช้พฤติกรรมการเรียนภายในชั้นเรียน เท่ากับ 3.44 ค่าเฉลี่ยการใช้พฤติกรรมการเรียนภายนอกห้องเรียน เท่ากับ 2.82 และจากผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้พฤติกรรมการเรียนในบริบทห้องเรียนมากกว่าการใช้พฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน

วัตถุประสงค์ที่ 2: ความสัมพันธ์ระหว่างสามปัจจัย คือ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติ แรงจูงใจ (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2, 3 และ 4 ที่ได้จากกลุ่มนักศึกษาตัวอย่างได้นำมาวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ปัจจัย แสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ

	ทัศนคติ	แรงจูงใจภายใน	แรงจูงใจภายนอก	พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ
ทัศนคติ	1			
แรงจูงใจภายใน	.925**	1		
แรงจูงใจภายนอก	.582**	.447**	1	
พฤติกรรมการเรียน	.785**	.743**	.493**	1

** ระดับนัยสำคัญที่ .01

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า 3 คู่ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงคือ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติและแรงจูงใจภายใน ($r = .925, p < .01$) ระหว่างปัจจัยทัศนคติและพฤติกรรมการเรียน ($r = .785, p < .01$) และระหว่างปัจจัยแรงจูงใจภายในและพฤติกรรมการเรียน ($r = .743, p < .01$) โดยคู่ปัจจัยด้านทัศนคติและแรงจูงใจภายใน มีระดับความสัมพันธ์สูงที่สุด

ส่วนคู่ปัจจัยที่เหลือ มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ คู่ปัจจัยทัศนคติและแรงจูงใจภายนอก ($r = .582, p < .01$) ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกและพฤติกรรมการเรียน ($r = .493, p < .01$) และปัจจัยแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ($r = .447, p < .01$)

วัตถุประสงค์ที่ 3: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อันได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ

เพื่อหาระดับอิทธิพลของปัจจัยทัศนคติ แรงจูงใจ (แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก) และพฤติกรรมการเรียน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำเป็นที่จะต้องตั้งสมมติฐานตามกรอบแนวคิดขึ้นมาก่อน ซึ่งสมการนี้คือ

$$\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน} = \beta_0 + \beta_1 \text{ ทัศนคติ} + \beta_2 \text{ แรงจูงใจภายใน} + \beta_3 \text{ แรงจูงใจภายนอก} + \beta_4 \text{ พฤติกรรมการเรียน}$$

β_i หมายถึง สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรแต่ละตัว

จากนั้นทำการทดสอบสมมติฐานตามแบบที่สร้างขึ้นจากแนวคิดของงานวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและการพยากรณ์ผลของตัวแปรต้น

ผลการทดสอบสมมติฐานสมการข้างต้น โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) แสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นของปัจจัย อันได้แก่ ทักษะคิด แแรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	Unstandardized coefficients (b)	Standardized coefficients (B)	t value	p
ทักษะคิด	4.752***	.543***	4.050	.000
แรงจูงใจภายใน	.560	.064	.439	.661
แรงจูงใจภายนอก	.435	.048	.407	.681
พฤติกรรมการเรียนรู้	.210	.024	.312	.755

n = 473, $R^2 = .384$, $F = 49.567$, $Sig = .000$, $a = .73$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05; ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01; ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p > .001$) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R^2) มีค่าเท่ากับ .384 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 38.40% และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่าทักษะคิดเป็นตัวแปรเดียวที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเป็นอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ .543 ถึงแม้อีกสามปัจจัย คือ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ที่ .064, .048 และ .024 ตามลำดับ แต่ผลออกมาว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) แสดงว่า สามปัจจัยข้างต้นมีผลต่อตัวแปรตามน้อยถ้าเทียบกับปัจจัยทักษะคิด จึงไม่จำเป็นต้องนำเข้ามาใส่ในสมการพยากรณ์

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของโมเดล โดยใช้คะแนนดิบ สามารถเขียนได้ดังนี้

$$Y' (\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ}) = 4.752 (\text{ทักษะคิด}) + .73$$

สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของโมเดล โดยใช้คะแนนมาตรฐาน สามารถเขียนได้ดังนี้

X' (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ) = .543 (ทัศนคติ)

จากผลข้างต้น ผู้วิจัยตั้งข้อสงสัยกับระดับอิทธิพลที่แต่ละปัจจัยมีผลต่อตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การพยากรณ์อิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัวด้วยกันโดยมีรายละเอียดผลการตามแนวคิดของผู้วิจัยนี้ ดังนี้

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมตัวแปรทัศนคติ สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p > .001$) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R^2) มีค่าเท่ากับ .382 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 38.20% และปัจจัยทัศนคติเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .618 ($p > .001$)

สำหรับตัวแปรแรงจูงใจภายใน สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p > .001$) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R^2) มีค่าเท่ากับ .341 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 34.10% ซึ่งปัจจัยแรงจูงใจภายในเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .584 ($p > .001$)

โดยภาพรวมตัวแปรแรงจูงใจภายนอกสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p > .001$) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R^2) มีค่าเท่ากับ .411 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 41.10% ซึ่งปัจจัยแรงจูงใจภายนอกเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .493 ($p > .001$)

ตัวแปรพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวม สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p > .001$) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R^2) มีค่าเท่ากับ .196 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 19.60% ซึ่งปัจจัยพฤติกรรมเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .443 ($p > .001$)

สรุปผลวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปโดยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้ ระดับทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอกโดยรวมของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีระดับสูง และระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสามปัจจัย สรุปได้ว่า คู่ปัจจัย จำนวน 3 คู่ คือ (1) ทัศนคติและแรงจูงใจภายใน (2) ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียน และ (3) แรงจูงใจภายในและพฤติกรรมการเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง โดยคู่ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและแรงจูงใจภายในมีระดับสูงสุด ($r = .925, p < .01$) ส่วนอีก 3 คู่ คือ (4) ทัศนคติและแรงจูงใจภายนอก (5) แรงจูงใจภายนอกและพฤติกรรมการเรียน และ (6) ปัจจัยแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ซึ่งคู่ปัจจัยแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมีค่าความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด ($r = .447, p < .01$)

จากการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว คือ ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป ร่วมกัน พบว่า มีเพียงปัจจัยทัศนคติเท่านั้นที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ $p < .01$ ส่วนอีก 3 ปัจจัย มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน แต่มีอิทธิพลที่น้อยมากเมื่อเทียบกับปัจจัยทัศนคติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

1. ผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษพบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีระดับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ปิยนุช (2559) ดีเด่น เบ็ญฮาวัน (2556) ที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษาไทยมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษในระดับมาก อีกทั้งผลสัมฤทธิ์นักศึกษาจำนวน 10 คน (นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 5 คน ที่ได้คะแนนสอบในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงสุดในระดับ 80-100 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวน 5 คน ที่ได้คะแนนสอบในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่ำกว่า 50 คะแนน) พบว่า นักศึกษาในกลุ่มคะแนน

สูงทั้งหมดมีทัศนคติด้านบวกต่อภาษาอังกฤษ มีนักศึกษาเพียง 25% ในกลุ่มคะแนนน้อยที่มีทัศนคติด้านลบ ส่วนอีก 75% มีทัศนคติด้านบวกต่อภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนการทำงาน และการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบัน ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจนจากข้อคำถามในแบบสอบถามที่ว่า “ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก” ($\bar{x} = 4.66$) นักศึกษาต่างเห็นด้วยกับข้อคำถามนี้อยู่ในระดับสูงมาก และข้อคำถามอื่นๆ เช่น “ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสก้าวหน้าในการศึกษา” และ “ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น” นักศึกษาเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 2 ($\bar{x} = 4.22$) และ 3 ($\bar{x} = 4.19$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจภายในและภายนอกของนักศึกษา พบว่า มีระดับสูงทั้งคู่ ซึ่งสอดคล้องกับหลายงานวิจัย (Narumon, 2013; Hadriana, Mohd, Arif Ismail and Mahdum, 2013)

นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า ระดับแรงจูงใจภายนอกของนักศึกษาสูงกว่าระดับแรงจูงใจภายใน และจากผลการสัมภาษณ์ โดยใช้ข้อคำถามที่ว่า “แรงจูงใจอะไรที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ” ผลออกมาสอดคล้องกับผลที่ได้แบบสอบถามข้างต้น คือ นักศึกษาทุกคนได้ให้ความสำคัญกับแรงจูงใจภายนอกทั้งสิ้น และคำตอบที่นักศึกษาตอบมากที่สุด คือ ต้องการที่จะได้เกรตวิชาวาภาษาอังกฤษที่ดี

ผลที่เกิดขึ้นนี้อาจอธิบายได้จากปัจจัยบังคับจากสังคมในปัจจุบัน โดยเห็นได้จากความจริงที่ว่า เนื่องจากแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียนได้รวมกลุ่มจัดตั้งเป็นประชาคมขึ้นเพื่อผลประโยชน์ทั้งทางด้านการเมือง สังคมและเศรษฐกิจทำให้เกิดเสรีในการลงทุนและว่าจ้างงานระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิก รวมถึงการแข่งขันในตลาดแรงงานที่สูงขึ้น ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาทักษะและศักยภาพแรงงานไทยพร้อมสู่เวทีการแข่งขัน โดยทักษะด้านภาษาอังกฤษเป็นทักษะหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มระดับศักยภาพการแข่งขันของแรงงานไทยให้ทัดเทียมประชากรประเทศอื่น ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงได้ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะสถาบันการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดี เพื่อเตรียมพร้อมสู่การเป็นแรงงานที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานโลกในอนาคต

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้คนไทยถูกบังคับให้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็น เพื่อจบการศึกษา เพื่อให้ได้งานที่ดี เพื่อให้ได้เงินเดือนที่สูง หรือเพื่อเป็นที่ยอมรับจากสังคม ซึ่งจะนำไปสู่แรงกระตุ้นประเภทนี้เรียกว่า แรงจูงใจภายนอก

3. เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นั้นหมายถึง นักศึกษาปฏิบัติพฤติกรรมการเรียนบ้างเป็นบางครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ Su (2005) ที่พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่ไต้หวันมีระดับการใช้กลวิธีการเรียนหรือพฤติกรรมการเรียนในระดับกลาง

นอกจากนี้ จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีการใช้พฤติกรรมดังต่อไปนี้ คือ การเข้าเรียนทุกครั้ง การให้ความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษในขณะที่อาจารย์สอน ขอบนั่งใกล้ๆ เพื่อนที่ตั้งใจเรียน และส่งการบ้านหรือรายงานภาษาอังกฤษตรงเวลาเสมอ ในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมการเรียนอื่นๆ เช่น การศึกษาหรือค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่อาจารย์สอน การทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน และการเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ กลับมีระดับการใช้ปานกลางหรือน้อยเท่านั้น จากข้อมูลนี้ ชี้ให้เห็นว่านักศึกษามีการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษภายในชั้นเรียนมากกว่าการใช้พฤติกรรมการเรียนภายนอกชั้นเรียน และจากผลการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษาทุกคนต่างเลือกใช้พฤติกรรมการเรียนในบริบทห้องเรียนก่อนการใช้พฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดีเด่น เบญจวัน (2556) และ Pengnate (2012) ที่พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนเฉพาะภายในห้องเรียนมากกว่าพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน

จากข้อคำถาม 17 ข้อที่เป็นรูปแบบพฤติกรรมการเรียนภายนอกห้องเรียนในรูปแบบสอบถาม ต่างแสดงให้เห็นถึงรูปแบบกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็น การเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การศึกษาหรือค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่อาจารย์สอน การทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษามีระดับการใช้การเรียนรู้ด้วยตนเองดังกล่าว (self-study) ในระดับปานกลางถึงน้อยเท่านั้น ซึ่งต่างจากอีก 7 วิธี ที่เป็นรูปแบบการฟังฟังการเรียนในห้องเรียนโดยมีอาจารย์เป็นผู้กำกับการเรียนการสอน ผลความแตกต่างระหว่างการใช้พฤติกรรมการเรียนภายในและภายนอกห้องเรียนของนักศึกษา อาจเกิดจากการที่ผู้สอนไม่ได้สนับสนุนหรือแนะนำนักศึกษาให้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเท่าที่ควร (self-study) จากการสัมภาษณ์ผู้สอน แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนไม่ได้มีการผลักดันและสนับสนุนให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการฟังพาตนเองนอกห้องเรียน แต่จะเน้นการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นสำคัญ โดยมีผู้สอนแสดงบทบาทการสอนและสั่งการ นอกจากนี้ น้อยครั้งที่ผู้สอนจะสั่งงานให้นักศึกษาไป

เรียนรู้ค้นคว้าเนื้อหาด้วยตนเองหรือแนะนำวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีประสิทธิภาพและหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่ Lee & Yamaguchi (2007) กล่าวไว้ว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ ซึ่งรวมไปถึงการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน Yu (2012) ด้วยเหตุนี้ หากผู้สอนแสดงบทบาทการแนะนำหนทางการเรียนรู้ด้วยตนเองภายนอกห้องเรียนที่หลากหลายแก่นักศึกษา ระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนของนักศึกษาน่าจะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสามปัจจัย คือ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

จากผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง 3 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่แต่ละปัจจัยมีต่อกันได้อย่างชัดเจน โดยความสัมพันธ์ระหว่าง 3 คู่ปัจจัย คือ ปัจจัยทัศนคติและแรงจูงใจภายใน ปัจจัยทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ และปัจจัยแรงจูงใจภายในและพฤติกรรมการเรียนรู้ มีระดับความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ส่วนคู่ปัจจัยอีก 3 คู่ มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ คู่ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกและทัศนคติ ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกและพฤติกรรมการเรียนรู้ และปัจจัยแรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน จากข้อมูลนี้ จะเห็นได้ว่า ทุกคู่ปัจจัยเป็นคู่ความสัมพันธ์กับปัจจัยแรงจูงใจภายนอกทั้งสิ้น ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยทัศนคติ พฤติกรรมการเรียนรู้ และแรงจูงใจภายใน ในระดับกลางเท่านั้น หรืออีกนัยหนึ่งคือ แรงกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น ปริญญาบัตร เกต รางวัล อาจไม่ใช่สิ่งที่เป็นตัวการเชื่อมโยงที่มีผลมากกับการปรับทัศนคติ พฤติกรรมการเรียนรู้ และแรงจูงใจภายในของกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อันได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

นักวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษ (Oller, et al., 1977; Manal & MBPsS, 2011; Pengnate, 2012) ต่างอภิปรายผลตรงกันว่า

ปัจจัยด้านทัศนคติ แรงจูงใจภายใน และพฤติกรรมการเรียนต่างมีความเชื่อมโยงไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษา แต่ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกกับผลการเรียนกลับมีความสัมพันธ์น้อย (Barron & Harackiewicz, 2001; Marina & Lurdes, 2013) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่ายังไม่มีการวิจัยใดที่ศึกษาอิทธิพลของ 4 ปัจจัยดังกล่าว ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ร่วมกัน

การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาอิทธิพลของ 4 ปัจจัย (ทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และพฤติกรรมการเรียน) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ร่วมกัน พบว่า ทุกปัจจัยมีอิทธิพลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แต่อย่างไรก็ตาม มีเพียงปัจจัยทัศนคติที่มีผลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากผลข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทัศนคติมีอิทธิพลมากที่สุดต่อผลการเรียนของนักศึกษา และมากอย่างโดดเด่นเหนือทุกปัจจัยไม่ว่าจะเป็นแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก หรือพฤติกรรมการเรียน ส่วนแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจภายใน และพฤติกรรมการเรียนกลับมีอิทธิพลน้อยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อเทียบกับทัศนคติ ดังที่ Reid (2003) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อผู้เรียนที่จะส่งผลต่อการแสดงออกทางภาษา และ Fakeye (2010) เห็นพ้องว่า ทัศนคติของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อการเรียนภาษา

จากการให้นิยามของ Montano & Kasprzyk (2008) และ Wenden (1991) เห็นได้ว่า ทัศนคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ถ้าบุคคลนั้นมีความเชื่อ ความรู้สึกทางบวกกับสิ่งใดจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่หากบุคคลนั้นมีความเชื่อ ความรู้สึกด้านลบแล้วก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมทางลบตามไปด้วย อีกทั้ง ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนของงานวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนในระดับสูง ดังนั้น ทัศนคติเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สามารถส่งผลไปสู่พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน จึงไม่น่าสงสัยว่าทำไมปัจจัยทัศนคติจึงมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เด่นชัดกว่าปัจจัยพฤติกรรมการเรียนในระดับสูง

สำหรับปัจจัยแรงจูงใจในการเรียนสามารถเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก โดยแรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลเอง อาจเกิดจากทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจ ความต้องการที่บุคคลนั้นอยากจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Petrides, 2006) ดังนั้น สิ่งกระตุ้นในการเกิดแรงจูงใจภายในส่วนหนึ่งเป็นผลมาจาก

ทิศทางของทัศนคติของผู้นั้น อาจพูดได้ว่าทัศนคติมีผลกระทบทำให้เกิดแรงจูงใจภายใน และจากผลสถิติของงานวิจัยนี้ยังพบว่าทัศนคติและแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ในระดับสูงต่อกัน ทัศนคติจึงมีอิทธิพลอย่างสูงต่อการสร้างแรงจูงใจภายในแก่ผู้เรียน หรืออาจสรุปได้ว่า ปัจจัยทัศนคติเป็นตัวแปรลำดับต้นที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเหนือปัจจัยแรงจูงใจภายใน

ส่วนแรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการกระตุ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น รางวัล เกรต เกียรติยศ ชื่อเสียง เมื่อบุคคลใดได้รับการกระตุ้นจากสิ่งดังกล่าวข้างต้น จะทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (Petrides, 2006) จากนิยามข้างต้น ไม่สามารถเห็นความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาของปัจจัยทัศนคติและแรงจูงใจได้ อีกทั้งผลความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ปัจจัยนี้ แสดงออกมาในระดับปานกลางเท่านั้น ดังนั้น จึงไม่สามารถใช้ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ปัจจัยนี้อธิบายการเกิดความแตกต่างของระดับอิทธิพลที่ทั้งสองปัจจัยส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจภายนอกที่มีต่อปัจจัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นทัศนคติแรงจูงใจภายใน และพฤติกรรมการเรียนรู้ต่างมีค่าที่ไม่สูงเช่นกัน

จากงานวิจัยของ Barron & Harackiewicz (2001) และ Marina & Lurdes (2013)พบว่าแรงจูงใจภายนอกมีค่าความสัมพันธ์ในระดับน้อยต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลที่ได้จากการพิสูจน์ค่าสัมประสิทธิ์โดยการวิเคราะห์แบบถดถอยเชิงพหุในงานวิจัยชิ้นนี้ โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ตัวแปรต้นแต่ละตัว (ทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และพฤติกรรมการเรียนรู้) กับตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แยกกัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ซึ่งเป็นค่าที่บ่งบอกถึงระดับอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจภายนอกมีค่าต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทัศนคติ พฤติกรรมการเรียนรู้หรือปัจจัยแรงจูงใจภายในซึ่งเป็นปัจจัยในกลุ่มแรงจูงใจเช่นเดียวกับแรงจูงใจภายนอก แต่กลับมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นอันดับสองรองจากปัจจัยทัศนคติ แต่อย่างไรก็ตามค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทัศนคดียังคงแสดงว่าปัจจัยนี้มีอิทธิพลที่โดดเด่นอย่างมากต่อการเรียนของนักศึกษา ดังนั้น อาจถูกต้องแล้วที่ระดับอิทธิพลของแรงจูงใจภายนอกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีค่าที่น้อย และน้อยกว่าปัจจัยอื่นๆ โดยเฉพาะปัจจัยด้านทัศนคติ

ข้อเสนอแนะ

เพื่อที่จะพัฒนาผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อาจารย์ผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษและผู้เกี่ยวข้อง

จำเป็นที่จะต้องเน้นการปรับทัศนคตินักศึกษาให้อยู่ในระดับที่ดีเป็นอันดับแรก เนื่องจากผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงอิทธิพลที่ปัจจัยนี้ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และการสร้างแรงจูงใจภายในและเพิ่มระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมกับผู้อื่นก็ถือว่าเป็นอีกหนทางที่ดีหนทางหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามผลที่ได้ อาจไม่เด่นชัดเท่ากับการพัฒนาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อภาษาอังกฤษ สำหรับแรงจูงใจภายนอก อาจถูกมองว่าเป็นปัจจัยที่ไม่ค่อยส่งผลกระทบต่อระดับการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามากนัก แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้สอนจะละเลยและมองข้ามการพัฒนาแรงจูงใจประเภทนี้ให้แก่นักศึกษา แต่ผลที่ได้จากงานวิจัยนี้เพียงแนะนำผู้สอนถึงประสิทธิภาพของแต่ละปัจจัยในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนเองจึงมีหน้าที่หลักในการตัดสินใจเลือกวิธีการพัฒนาผู้เรียนตามความเหมาะสม

อีกทั้งผู้สอนในรายวิชานี้ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการพึ่งพาตนเอง (self-study) มากขึ้น ไม่ใช่เพียงคาดหวังการเรียนรู้อยู่ในชั้นเรียนกับอาจารย์เท่านั้น นอกจากนี้ผู้สอนควรแนะนำรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองที่หลากหลายให้แก่นักศึกษาเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่นักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กิตติ ประเสริฐสุข. 2554. **ASEAN Insight: ทักษะภาษาอังกฤษกับอาเซียน**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ.
- ติเตน เป็ญฮาบัน. 2556. **ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ**.ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ปิยบุษ อุทุมเกียรติสกุล. 2559. **ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษส่งผลต่อกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตจังหวัดปทุมธานี**. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน. 859-863.
- นุชนาฏ วรยศศรี. 2544. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลพระนครใต้**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา): มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มิตรา อังวัฒนากุล. 2540. **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวิมล ติรภานันท์. 2546. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 5)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Barron, K.E., & Harackiewicz, J. M. 2001. Achievement goals and optimal motivation: Testing multiple goal models. **Journal of Personality and Social Psychology** 80(5): 706-722.
- Best, J. W. 1970. **Research in Education**. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall
- Broussard, S. C., & Garrison, M. E. B. 2004. The relationship between classroom motivation and academic achievement in elementary school-aged children. **Family and Consumer Sciences Research Journal** 33(2): 106-120.
- Crystal, D. 1997. **English as a global language**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dornyei, Z., & Otto, I. 1998. Motivation in action: A process model of L2 motivation. **Applied Linguistics** 4: 43-69.
- EF English Proficiency Index. 2013. **Comparing English skills between countries – EF EPI**. Retrieved on 2014-02-20, from <http://www.ef.com/epi>.
- Ellis, R. 1994. **The study of second language acquisition**. Oxford: Oxford University Press.
- Fakeye, D. 2010. Students' personal variables as correlates of academic achievement in English as a second language in Nigeria. **Journal of Social Sciences** 22(3): 205-211.
- Field, A. 2005. **Discovering statistics using SPSS (2nd ed.)**. Thousand Okes, CA: Sage.
- Gardner, R. C. 1985. **Social psychology and second language learning: The roles of attitudes and motivation**. London: Edward Arnold.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. 1972. **Attitudes and Motivations in second language learning**. Rowley, Massachusettes: Newbury House.

- Hadriana, Ismail M. A. & Mahdum. 2013. The Relationship between Motivations and Self-Learning and the English Language Achievement in Secondary High School Students. **Asian Social Science** 9: 36-43.
- Hair, J. F., Jr., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. 2006. **Multivariate data analysis (6th ed.)**. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- John, L., & Ehow, C. 2011. **Factors Affecting quality of English language Teaching and Learning**. Retrieved 5 / 1 0 / 1 2 from http://www.ehow.com/info_8 0 4 0 0 4 0 _factors-english-language-teaching-learning.html
- Lee, A. N., & Yamaguchi Johnson, T. 2007. **The teacher's role in developing students' capacity for self-directed learning**. Published abstracts from the 3rd Independent Learning Association 2007 Japan Conference: Exploring theory, enhancing.
- Manal, M. A. & MBPsS. 2011. Achievement Goals and Intrinsic Motivation: A Case of IUUM. **International Journal of Humanities and Social Science**. 1(6).
- Marina, S.L. & Lurdes, V. 2013. **The relationships between intrinsic motivation, extrinsic motivation, and achievement, along elementary school**. International Conference on Education & Educational Psychology (ICEEPSY 2013).
- Montano, D. E., & Kasprzyk, D. 2008. Theory of reasoned action, theory of planned behavior, and the integrated behavioral model. In K. Glanz, B. Rimer & K. Viswanath (Eds.), **Health behavior and health education: Theory, research, and practice**. San Francisco, CA: Jossey-Bass, 67-96.
- Nuchnoi, R. 2006. A survey of the motivation of the Rangsit University English major students towards learning English. **Journal of Humanities and Social Sciences** 5(9): 93-116.

- Narumon Chumcharoensuk. 2013. **A Comparative Study of English Learning Motivation Types between Thai and Cambodian First-Year Undergraduate English Majors.** 3rd International Conference on Foreign Language Learning and Teaching: 1-18.
- Nunnally, J. C. 1978. **Psychometric theory (2nd ed.).** New York: McGraw-Hill.
- Oller, J. W., Hudson, A., & Lui, P. 1977. Attitudes and attained proficiency in ESL: A sociolinguistic study of native speakers of Chinese in the United States. **Language Learning** 27: 1-27.
- O'Malley, J. M. 1987. **The effects of training in the use of learning strategies on learning English as a second language.** In A. Wender & J. Rubin (Eds.). *Learner Strategies in Language Learning.* Cambridge: Prentice-Hall. 133-143.
- Oxford, R. L. 1990. **Language learning Strategies: What every teacher should know.** New York: Newbury House / Harper Collins.
- Pedtrides, J. R. 2006. Attitudes and Motivation and their impact on the performance of young English Language Learners. **Journal of Language and Learning** 5(1): 1-20.
- Pengnate, W. 2012. **Motivation, Attitude and English Learning Behaviours of the low-graded Students.** International Conference on Business and Industrial Research ©ICBIR 2012 Thai-Nichi Institute of Technology, Bangkok, Thailand, 177-181.
- Ratner, B. 2011. **The correlation coefficient: Definition.** Retrieved March 23, 2014, from <http://www.dmstat1.com/res/TheCorrelationCoefficientDefined.html>.
- Reid, N 2003. **Getting started in pedagogical research in the physical sciences.** LTSN Physical Sciences Centre, University of Hull, Hull.

- Reimann, A. 2001. **Motivation for acquiring English as a second language: An investigation of Chinese and German native speakers.** Tokoha Gakuen University. Faculty of foreign studies.
- Spraat, M., Pulvemess, A., & William, M. 2005. **The TMT teaching knowledge test course.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Su, M. 2005. **A Study of EFL Technological and Vocational college Students' Language Learning Strategies and their Self-Perceived English Proficiency.** Retrieved on May 20, 2005, from Electronic Journal of Foreign Language Teaching. Website: <http://e-flt.nus.edu.sg/v2n12005/su.htm>
- Walberg, H. I. 1989. **Productive Teaching and Instruction: Assessing the Knowledge Base.** Kappan, in press.
- Wacharajinda, A. 2009. **A study of management satisfaction and problems of the English program in schools under the Office of Educational Inspector, Region 11, Thailand.** M.A. thesis: Prince of Songkla University, Songkhla, Thailand.
- Wenden, A. L. 1991. **Learner strategies for learner autonomy.** London: Prentice-Hall International.
- Weinstein, Claire E., Palmer, David R., & Schulte, Ann C. 1987. **Learning and Study Strategies Inventory (LASSI).** Florida: H&H.
- Wu, M. M. F. (2008). Language learning strategy use of Chinese EFL learner of Hong Kong-findings from a qualitative study. **Electronic Journal of Foreign Language Teaching** 5(1): 68-83.
- Yu Yue. (2012). A Study of English Learning Motivation of Less Successful Students. **Journal of Contemporary English Teaching and Learning in Non-English Speaking Countries** 1 (2): 1-20.